

© **Savet Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012.** Ovaj prevod je realizovan uz podršku Trast fonda za ljudska prava Saveta Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud. Ako su Vam potrebne dodatne informacije, pogledajte detaljnu naznaku o autorskim pravima na kraju ovog dokumenta.

© **Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.** This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© **Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.** La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Segam SA (Segame SA) protiv Francuske 4837/06 | 07/06/2012

EVROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

Sažetak br. 153 iz prakse Suda

Jun 2012.

Segam SA protiv Francuske - 4837/06

Presuda od 7. 6. 2012. [V Odeljenje]

Član 6

Krivični postupak

Član 6-1

Dostupnost suda

Nemogućnost sudova da menjaju jedinstvenu novčanu kaznu propisanu zakonom : nema kršenja

Činjenično stanje – Podnosilac predstavke je akcionarsko društvo koje je upravljalo jednom umetničkom galerijom. Trgovinski sud u Parizu je 1993. godine naložio sanaciju, a zatim i sudsku likvidaciju pomenutog društva. Sledeće godine poreska uprava upućuje društvu dve opomene u kojima zahteva doplatu poreza. Iznos opomene je uvećan za kaznu koja iznosi 100 % poreskog dugovanja. Tokom sudskog postupka, stopa kazne biva smanjena reformom zakonodavstva sa 100 % na 25 % i uprava tu novu odredbu primenjuje na podnosioca predstavke. Podnosilac predstavke 1998. godine izjavljuje sudu žalbu pune jurisdikcije sa ciljem da se oslobodi obaveze plaćanja poreskih opomena, pozivajući se, između ostalog na nespojivost novčane kazne sa članom 6 § 1 Konvencije, iz razloga što sudija nema pravo da na osnovu težine dela poreskog obveznika modifikuje porez u skladu sa lestvicom koju može odrediti samo zakonodavac. Žalba je odbačena. Državni savet je naročito ocenio da je sudija za poreze raspolagao ovlašćenjima pune jurisdikcije u skladu sa odredbama člana 6 § 1, koje nisu podrazumevale, pošto je zakonodavac odredio jedinstvenu stopu predmetne novčane kazne, da sudija može da modifikuje njenu primenu tako što bi je zamenio nižom stopom od one koju propisuje zakon.

Pravo - član 6 § 1 : Podnosilac predstavke je mogao da izjavi pravni lek u cilju oslobađanja od plaćanja poreske opomene i penala, a zatim i da se obrati apelacionom sudu i uloži žalbu kasacionom sudu. Radilo se o sporu pune jurisdikcije, u okviru kojeg upravni sudija ima šira

ovlašćenja : on procenjuje sve činjenične i pravne okolnosti i može ne samo da ukine ili potvrdi neki upravni akt već i da ga promeni, odnosno da sopstvenom odlukom zameni odluku uprave i da donese odluku o pravima zainteresovanog ; u oblasti poreza može da oslobodi obveznika plaćanja poreske opomene i penala za koje se tereti ili da promeni njihov iznos u granicama primene zakona i što se tiče penala da zameni nižom stopom višu stopu ukoliko je to predviđeno zakonom. Osnov žalbe podnosioca predstavke odnosi se na činjenicu da u ovom slučaju upravni sudovi nisu imali ovlašćenja da promene poresku kaznu, s obzirom da ne postoji nijedna zakonska odredba koja to dopušta. Međutim, sam zakon u određenoj meri predviđa proporcionalnost novčane kazne težini dela poreskog obveznika, budući da je određuje u vidu procenta od neizmirenog poreza, o čijoj osnovici je u ovom slučaju podnosilac predstavke mogao naširoko da diskutuje. Podnosilac predstavke je dakle imao mogućnost da iznese sve činjenične i pravne argumente koje je smatrao korisnim. Pored toga sud primećuje da specifičnost poreskog spora nalaže potrebu za efikasnošću radi zaštite interesa države kao i da ovaj spor ne predstavlja tvrdo jezgro krivičnog prava u smislu Konvencije.

Zaključak : ne postoji kršenje (jednoglasno).

Obaveštenja o praksi Suda dostupna su na sledećem linku: [Case-Law Information Notes](#)

© Savet Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012.

Engleski i francuski predstavljaju službene jezike Evropskog suda za ljudska prava. Ovaj prevod je realizovan uz podršku Trast fonda za ljudska prava Saveta Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud, niti Sud preuzima bilo kakvu odgovornost za njegov kvalitet. Može se preuzeti iz baze podataka sudske prakse Evropskog suda za ljudska prava HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) ili iz bilo koje druge baze podataka kojoj ga je Sud prosledio. Može se objavljivati u nekomercijalne svrhe pod uslovom da se navede ceo naslov predmeta, zajedno sa navedenom naznakom o autorskim pravima i uz pominjanje Trast fonda za ljudska prava. Molimo Vas da kontaktirate publishing@echr.coe.int ukoliko nameravate da koristite bilo koji deo ovog prevoda u komercijalne svrhe.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int